

DÜN ve BUGÜN ANADOLU

Anadolu Katolik Cemaati Kültür ve Haber Dergisi
Sayı 2 - Ekim 2005



*“Kutsal Baba,
onları bana verdiğin adınla koru ki,
bizim gibi bir olsunlar”*

Bu sayıda:

* <i>Episkoposumuzun mektubu</i>	<i>sayfa 3</i>
* <i>Sevildiğini keşfetmenin sevinci</i>	<i>sayfa 4</i>
* <i>Anadolu'nun Hazinesi</i>	<i>sayfa 6</i>
* <i>Bize dua etmeyi öğret</i>	<i>sayfa 7</i>
* <i>Rahibe Giovanna'nın Köşesi</i>	<i>sayfa 10</i>
* <i>Caritas</i>	<i>sayfa 11</i>
* <i>Antakya</i>	<i>sayfa 13</i>
* <i>Gazeteler</i>	<i>sayfa 16</i>
* <i>Haberler</i>	<i>sayfa 17</i>

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Kiliselerimizin Telefon numaraları ve Ayın Saatleri:

- İskenderun Katedrali	0326 – 6138463
Hafta içi: saat 18.00	Pazar günü: saat 11.30
- Antakya Kilisesi	0326 – 2156703
Hafta içi: saat 8.30	Pazar günü: saat 17.00
- Adana Kilisesi	0322 – 3635279
Hafta içi: saat 8.00	Pazar günü: saat 11.00
- Mersin Kilisesi	0324 – 2313227
Hafta içi: saat 18.00	Pazar günü: saat 8.00 /11.00
- Samsun Kilisesi	0362 – 4313386
Cumartesi: saat 18.00	
- Trabzon Kilisesi	0462 – 3212192
Pazar günü: saat 11.00	

Episkoposumuzun Mektubu



Sevgili Kardeşlerim,

Büyük bir mutlulukla dergimizin ikinci sayısını sizlere sunuyoruz. Birinci sayımızda söylediğim gibi, bu dergi Anadolu Kilisemizin yaşamını daha iyi bilmek ve ilgilenmek için çıkmaktadır. Hıristiyan cemaati olarak; 480000 km² bir alana dağılmış olsak ta, tek bir cemaatiz.

Geçen günler içinde Anadolu Kilisesinde görev yapan herkesle birlikte, İskenderun'da bir araya geldim ve onlara bu yıl için yapacağımız "**Hıristiyan olmayan bir dünyada Hıristiyan'ca yaşamak ve düşünmek**" adlı programı sundum. İleriki günlerde de bu konuyla ilgili, daha geniş bir mektup yazıp, sizlere sunacağım.

Eğer imanımızın gereklerini yerine getirirsek, Hıristiyanlığın bir ayrıcalık olduğuna inanıyorum.

Bu fırsatla, Mersin ve İskenderun Kiliselerinde, uzun senelerdir görev yapan **Peder Gregorio**'ya teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Şimdi onu, müdürleri, İstanbul Yeşilköy Kilisesinin ve Misafirhanesinin sorumlusu olarak atadılar. Hepimiz adına ben, ona şükranlarımı sunuyorum.

Teşekkürlerimi ayrıca, Antakya cemaatinin bir üyesi olan, **Rahibe Germana**'ya da sunmak isterim. O ise, Belçika'daki manastıra, gitmek için aramızdan ayrıldı. O da Anadolu kilisesine, uzun seneler, özen ve cömertlikle, Antakya'nın Caritas ofisinde çalışarak, cemaatimize hizmet etti. Teşekkür ederiz.

Büyük bir mutlulukla aramıza yeni katılan ve Mersin kilisesinde görev yapacak olan **Peder Yunus Demirci**'ye, ayrıca İskenderun Kilisesinde görev yapacak olan Peder Giuseppe ve Rahip Anton'a da hoş geldiniz diyoruz.

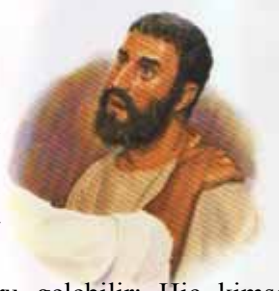
Sevgili Kardeşlerim, dualarınızda beni de hatırlamayı unutmayın. Çünkü Aziz Pavlus'un söylediği gibi "ben sizin mutluluğunuz için çalışabilirim."

Rabbimiz Mesih İsa hepinizi takdis etsin.

+ Mons. Luigi

Sevildiğini keşfetmenin sevinci

BANA GELDİ VE GÖZLERİMİN İÇİNE BAKTI



Çağrısı bir “sevgi iletişimi” olarak tanımladık. Tanrı’nın bizi sevdiği ve bizi sevgisi ile kapladığı bir diyalog. Sevildiğimizi hissederek, sevgi ile cevap verdiğimiz bir diyalog.

Ancak bu noktada aklımıza bir soru gelebilir: Hiç kimse Tanrı’yı görmediğine göre Onunla nerede, nasıl ve ne zaman buluşulabilir?

Havari Filipus da aynı duygularla dolu olduğu bir gün İsa’ya Allah Baba’yı görme arzusuyla yanıp tutuştuğunu dile getirdi:

“Bize Baba’yı göster!” İsa da ona: “Beni görmüş olan Baba’yı görmüş demektir” dedi.

İsa’nın ilk arkadaşları Tanrı’yla buluşmuştur. Bir sabah İsa’nın göl kenarından geçmesiyle birlikte Tanrı onların yaşamına girmiştir. İsa onları ağlarını atarken görmüştü; balıkçıydılar. Uzun uzun konuşmak yerine onları tek bir cümleyle çağırdı: “Ardımdan gelin!” ve böylece ilk havariler hemen ağlarını, teknelerini, baba ve arkadaşlarını bırakarak O’nu izlemeye başladılar.

İsa’nın geçişi olağanüstü bir şey olmalı çünkü O hiçbir zaman rastlantı sonucu bir yerden geçmez. İsa onlarla buluşmak için oraya gitti. Böylece tarihe sonsuzluk girmiş oldu. O gün keşke biz de orada olsaydık ve bakışlarını üzerimizde hissetseydik. O’nun sesini, havarilerinin yaşamını kökten değiştirmeye ehli olan o tek cümleyi biz de duysaydık.

İsa dolaştığı yerlerde karşılaştığı her insanın hayatında kalıcı bir iz bırakmıştır. O’nun işi ölçülü bir yol ve kulaklara fisıldanan tek bir cümledir: “Ardımdan gel!”. Bu fisıltı her şeyi peşine takıp götüren bir kasırganın gücüne sahiptir.

İsa, Celile Gölü’nün kıyısında dolaşır ve havarileriyle sıradan günlük işleriyle uğraşırken buluşur. Bu gerçekten olağanüstü bir davranıştır, çünkü bizler genelde böyle bir buluşmanın havariler tapınakta dua ederken olabileceğini düşünmüşüzdür. İsa’nın bizlerle günlük, her zamanki yaşamımızdayken buluşmaya gelmiş olmasını

bilmek çok caziptir. O, bizler okuldayken, ya da caddede yürürken veya işte ya da spor yaparken gelebilir.

Çağrı, sade bir şekilde tarihteki yerini almıştır. Çağrılmak için özel şeyler yapabilmek veya önemli olağanüstü kişiler olmak gerekmiyor.

İsa, ortak bir yaşam sürdüren bu “normal” insanların üzerine bakışlarını diker. Bu her birimizi özel olarak ve en derinden tanıyan birinin bakışlarıdır. Kim olduğumuzu başlangıçtan beri bilir, çünkü her birimizi her zaman kalbinde taşımıştır ve bizleri adımızla çağırır.

İncil’de pek çok kez İsa’nın ebediyen tanıdığı, sevdiği ve seçtiği insanın benliğine işleyen onun tüm varlığını kökten değiştirmeye varana dek onda yeni bir yaşamı oluşturacak olan Tanrı’nın sonsuz sevgisini yerleştirmek amacıyla, o içe işleyen gözlerinden bahsedilir. İsa insan farkına varmadan, bir şeylerin başlangıcı olmuştur bile.

İncil, bu olağanüstü buluşmalarından birini anlatırken şöyle der: “Ona sevgiyle bakan İsa...” O uzun ve sevgi dolu bakışta, özel bir dikkatin, önem ve ilginin farkına varmak hiç de zor olmasa gerek. O bakışta Tanrı’nın tüm sevgisi vardır. Tanrı’nın tüm ebediyette her birimize özel olarak yaptığı çağrı belli bir zaman ve yerde bakışlarımızın İsa’nın bakışlarıyla buluşmasıyla harekete geçer.

Çağrı, İsa’nın sevgi dolu bakışıdır. Gözlerimizi O’na çevirelim. Bu bakışlarla İsa ve havariler arasındaki ilk sevgi bağı kurulmuş oldu ve sonraları ise o ilk bakışı hatırlatacak olan diğer bakışlarla bu bağ arındı ve yenilenmiş bir şekilde havariyle İsa’yı sıkı sıkıya birbirine bağladı.

Petrus İsa’yı reddettiği zaman Rabbin başını O’na doğru çevirip Petrus’un kalbini alt üst edecek şekilde gözlerinin içine bakması havarinin O’nu anlaması için yetecektir. Kim bilir o bakış Petrus’a daha ne kadar çok şey hatırlatmıştı. Bu bakış İsa’nın Petrus’u ilk tanıdığı anda ona yöneltip bir daha da üzerinden çekmediği bakışın aynısıdır.

(Devam edecek)



Anadolu'nun Hazinesi

Kastabala – Hieropolis

Sütunlu caddeleri, Anfityatrosu, bazilikaları, Kilise, Hamam kalıntıları ve Kalesi ile 1500 dönümlük alan üzerinde bulunan Kastabala Çukurova'nın en önemli antik kentidir.

Seleukos Krallarından IV. Antiochas Epiphanes'in hakimiyeti döneminde (M.Ö. 175 - 164) basılan sikkelerde Hierapolis adıyla alınmaktadır. Antiochas

kentte uzun zamandan beri tapınım "Perasia" isimdeki tanrıçanın tapınağından dolayı kente "Kutsal Şehir" adını vermişti.

Roma ve Bizans döneminde bölgenin önemli kent merkezlerinden birisidir. Kastabala döneminin bir din merkeziydi. Kentin Episkoposları 431 yılında Efes'te yapılan Konsili katılmışlardı. 524-561 yıllarında meydana gelen depremlerde kent büyük zarar görmüştür.

Ortaçağda Haçlılar tarafından yapılan ve halk arasında Bodrum Kale olarak bilinen Kalesi hala ayakta. 14 yy.'da Ramazanoğulları'nın eline geçen Kastabala şehri eski önemini yitirmiştir.



Hieropolis "Tapınak Kenti" ve Kastabala "Tapınak düzlüğü" anlamındadır. Artemis Tapınağı ile ünlü bir kent idi. Antik devirde her yıl yapılan dini törenlerde Ceyhan (Pyramos) nehri kıyısındaki kentliler ve doğu Kilikya burada toplanırdı. Ünlü rahibeler kor halini almış ateşler üzerinde çıplak ayaklarıyla dans ederek gösteri yaparlardı.

Akrobatların gösterileri de pek meşhurdu. Selefkos korsanları döneminde halk kenti terketti. Kilikya valiliğine atanan Romalı ünlü hatip Çiçero'nun başarılı iskan çalışmalarının ardından M.Ö. 39'da yerel kral Tarkondimotos zamanında kent yeniden kuruldu. Sütunlu caddeler açıldı, tiyatro ve stadyum yapıldı. Bizans İmparatorluğu devrinde Bazilikaları, kiliseye dönüştürüldü. Son olarak ortaçağda Haçlı Baronları tarafından yaptırılan kalesi bu gizemli kenti taçlandırdı.



Bize dua etmeyi öğret

Allah'ın varlığı



Kutsal Kitap'ta İsrail halkının rehberi Musa'nın "Allah'la yüzyüze" konuştuğunu okuyoruz (Çık. 33,11). Kendi duamızda da bu deneyimi yaşamak yani Rabbin soluğunu ve adımlarını hayatımızda hissetmek güzeldir.

Bir insanı tanımak sadece onun hakkında söylenen sözleri duymakla olmaz: onunla sohbet etmemiz gerekir. Bazen bir insan hakkında fikir sahibi olmaya başlamak için onunla selamlaşmak bile yeterli olabilir. O'nunla olan diyalogumuzun en ilginç tarafı en başta O'nunla konuşmaya başlayan biz olsak da, bir anda kendimizi O'nunla konuşurken bulmamız ve sonunda dua etmenin esasında bizimle konuşan Allah'ı dinlemek olduğunu anlamamızdır!

Allah'ı büyüklüğünden ötürü övmek

Karşılık beklemeden bir gözle bakarak olayların derinliğini görebildiğimiz gün dua etmeyi de öğrenmiş oluruz. Böylece her durumdan kendine bir fayda çıkaran insanın gözüyle bakmadan gerçeği görmeye başlarız.

Hayranlıkla bakmak bize boş bir yatırım gibi gözükür ve biz, bize zaman kaybettirecek yatırımlar istemiyoruz.

Ama sadece dua ederek biraz zaman "harcamaya" cesareti olanlar Kutsal Varlığın mucizesine gözleriyle ulaşma şansına sahiptirler. İşte o zaman şaşkınlığımız sevinç içinde erir ve dudaklarımız bu Mezmurdaki sözleri fısıldarlar: "Ey Rab, ey bizim Rabbimiz! Tüm yeryüzünde adın ne yücedir!" (Mezmur 8,2).

Övgü, Tanrı'nın büyüklüğüne baktığımız zaman kalbimizden gelen cevaptır.

Eğer annesinin gülücüğüne karşılık veren bir bebeğe, seni "güzellik" diye adlandırdığın bir şey için cezbeden gökyüzüne, bir ormana, bir su kaynağına bakmak için durduysan, "neşe" diye adlandırdığın bir duygu yüzünden içinden şarkı söylemek veya koşmak geldiyse, yakınındaki birinin nasıl olup da onca kişi içinden seni sevdiğini kendi kendine soruyorsan, hayran olmanın ne demek olduğunu anlayabilirsin.

Allah'a iyi olduğu için Őukretmek

Hıristiyan bir ũlkede doğmak bir Őans olduğu gibi kimi zaman bir engel de olabilir, bir sũre sonra artık Allah'ın lũtufları bizleri Őaşırtmaz olur.

Dua etmek Onun lũtufları olduğumuzun bilincine varmak demektir. Allah bizlere her gũn doğa ve kardeŐlerimiz aracılığı ile birÇok lũtuflarda bulunur. Ebeveynler ve çocukları arasında hiÇ dũŐunmeden verilen o kadar Şok Şey vardır ki, bunların hepsi Allah'tan gelmektedir. En bũyũk lũtfu da İsa'dır. O, ũlũmũ ve diriliŐiyle tũm insanlara sonsuz yaŐamın umudunu vermiŐtir.

İsa bu toprakları bırakıp Baba'sının yanına dũnmeden ũnce bizlere Őu konuda Őũz vermiŐtir: "Ben de Babamın vaadettiğini size gŕndereceđim" (Luka 24,49). Dualarımızda kullandığımız en gerÇek Őũzcũkleri bizlere fısıldayan Kutsal Ruh'tur.

BaŐkalarıyla beraber ve baŐkaları iÇin dua etmek



Dua etmek, dũnyadan soyutlanmak ve sorumluluklardan kaŐmak anlamına gelmez.

Dua edip, ũvgũler Őŕylerken gŕnlũmũzden gayet somut bir soru yũkselir: Allah benden ne istiyor? Ailemizden, Kilise cemaatimizden ne istiyor?

Bu noktada dua etmek Allah'ın sizlere ebeveyn veya evlat olarak, papazlara Őoban, rahip veya rahibelere adanmıŐlık, laiklere ise toplumu oluşturan halk olarak verdiği sorumlulukların kabulũ anlamına gelir.

İsa, Zeytin Dağında Őŕyle dua etmektedir: "Baba, senin isteğine uygunsa, bu kaseyi benden uzaklaŐtır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun" (Luka 22,42). Allah'la diyaloga girmemiz, bizlerin Onun yolunda yũrũmek ve kardeŐlerimizle karŐılaŐmak iÇin Őıkarlarımızdan vazgeŐmemize yardımcı olur.

Ailece dua etme ŐeŐimimiz duanın cemaat ve kardeŐlik boyutunu yaŐamamıza yardımcı olacaktır.

Bu bize dũnyaya Allah'ın gŕzleri ile bakma alıŐkanlıđını kazandıracaktır. Bir kocanın Allah'ın kendisine karıŐını her zaman daha fazla sevme gũcũ vermesi iÇin dua ettiğini duymak veya bir annenin Őocuklarının sadece insanlar karşısında değil ama Allah'ın ũnũnde de Őocuk İsa gibi bũyũmesi iÇin dua etmesi, yada kũçük bir

çocuğun yaşlı ve hasta dedesi için dua ettiğini duymak olağanüstü bir duygudur. Allah, gerçekten de insanların kalbinde yaşayabilir, mekan tutabilir.

Dua, daha sonra, bedence ve ruhça acı çekenlerin yaralarını sarmak, özgürlüğü ve adaleti bekleyenlerin umutlarını paylaşmak, Allah'a yaklaşanların araştırmalarını desteklemek ve hayal kırıklığına uğrayarak Kilise'den uzaklaşanların yüreklerini aydınlatmak için ailemizin sınırlarının dışına çıkar.

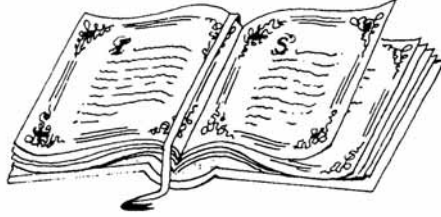
Aziz Yuhanna İncili'nde İsa, Kutsal Perşembe gecesi, arkadaşlarından ayrılmadan evvel, Allah'ın, kendisine emanet ettikleri için dua etmektedir: "Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular" (Yuhanna 17,6).

Bu davranışın bizim de sevdiğimiz için ettiğimiz dualarımıza yol göstermesi gerekir: Onlar Allah'a aitler, onları bize emanet eden O'dur, O'nun evinin mutluluğuna birlikte ulaşabilmemiz için onları bizim yanımıza verdi.

Bu noktada şunları söylemek önemlidir:

AİLECE DUA ETMENİN ÜÇ KOLAY YOLU

- 1) Herşeyden önce herkesin sevdiklerinden öğrendiği ve İmanları'nın mirasını teşkil eden ortak ve günlük duaları değerlendirmek: **BİLDİĞİMİZ SÖZLERLE BERABERCE DUA ETMEK.**
- 2) İkinci olarak, İsraili her ailenin günlük ve ortak dualarını oluşturan Mezmurlarla dua etmek: **HEP BERABER BİR MEZMUR OKUMAK.**
- 3) Üçüncü olarak da **HEP BİRLİKTE İNCİL'DEN BİR PARÇA OKUMAK.**



Epileptik Krizi

Epilepsi krizi beyinde aniden oluşan “elektrik şok”una benzer bir temastan meydana gelir ve sebepleri değişkendir.

Hasta aniden kendini kaybeder, yere düşer ve kasları sertleşir. Bu sertleşme sırasında kendisine istemeden zarar verip, özellikle dili olmak üzere vücuduna yaralayabilir. Şok geçtikten sonra bazen birkaç dakika, bazen bir saate kadar kendine gelmeyebilir. Kendine geldiği zaman da halsiz olabilir yada hiçbir şey hatırlamayabilir.

Hastalığının bilincinde olup ilaç tedavisi gören ve ilacını düzenli almadığında görülen özel krizlerde olabilir.

Bu tip hastalara yardım edenler, hastanın şoka girişiyle etrafında zarar verecek tüm eşyaları uzaklaştırmalıdır. Hastanın dişleri arasına yerleştirilen sert bir cisim hastanın diline zarar vermesini engelleyecektir.

Şok süresi bittikten sonra hasta yan yatırılmalı ve doktora haber verilmelidir.



Mutfak köşesi

Kaymaklı tortellini

500gr. Tortellini

200 gr. Taze kaymak

½ Soğan

50 gr. tereyağı yada margarin

Tuz

Hindistan cevizi

Sosun hazırlanması: soğanı ince ince kıydıktan sonra rengi değişmeden kavrulur, kaymak, tuz ve hindistan cevizi eklenir ve kısık ateşte 10dk. pişirilir.

Tortellini 12 dk. kaynamış tuzlu suda haşlanır, süzülür, sıcak sosu onun üzerine dökülür. Rendelenmiş kaşarı üzerine serptikten sonra tortellini servise hazırdır.

Afiyet olsun!

Caritas

Sevgili arkadaşlarım,

Her şeyden önce sr. Germana ve P.Domenico'ya uzun seneler boyunca Caritas'a verdikleri hizmet ve yaptıkları için sr.Maria, Nida ve kendi adıma çok teşekkür etmek istiyorum.

4 aydan beri bu "değerli gemiyi" bize teslim ettiler. Elimizden geldiği kadar, tüm kardeşlerimize, sizlerin yardımıyla en iyi şekilde hizmet edeceğiz..



2005'in ilk dokuz ayında, Antakya, İskenderun ve Mersin'de yaptığımız bazı faaliyetlerimizin özeti:

* 2005 yılında Kurban ve Paskalya bayram'ı dolayısıyla 124 aileye erzak yardımında bulunduk. Bu yardımların bir kısmı düzenlenen faaliyetlerden karşılandı.

* Yoksul birinin cenaze masraflarını karşıladık ve 6 çocuğu için bir hayırseverden, aylık yardım desteği sağladık.

* Ailesinin durumu iyi olmayan ve ahşap kursuna giden bir kıza masrafları için yardımında bulunduk.

* Yetim bir kızın, masa örtüsü işleyip satması için masraflarını karşıladık.

* 5 muhtaç aile için yazlık elbise yardımında bulunduk.

* Tarsus'lu bir ailenin ev problemleri olduğu için Mersin kilisesinin evlerinden birine yerleştirdik.

* Mersin'de birkaç değişik doktorla konuşulup muhtaç ailelere ücretsiz bakılmaları sağlandı.

* Mersin'de 1 piyango, Antakya'da 1 piyango düzenlendi. Geliri muhtaçlar için kullanıldı. Antakya'da ki piyango'nun hediyeleri bağış yapılmıştı.

* Gırtlak kanseri olan 5 çocuklu bir kişiye yol ve hastane masrafları için para yardımında bulunuldu.

* Bazı aileler için günlük hazır yemek alıp çocuklarını doyurmalarına yardımcı olduk.

Konut Yardımı

- * Bir ailenin ev kirasını ödemesi için yardım edildi.
- * 68 yaşında kimsesiz bir adamın evinin çatısının onarımı için yardım yapıldı.

Sağlık Yardımları

- * 80 yaşında birine göz muayenesi için para yardımı yapıldı.
- * Tahlil, muayene, röntgen, mamografi, emar, ilaç yardımları olmak üzere değişik yardımlar yapıldı.
- * Fıtık ameliyatı olan babasız bir gence ameliyatı için para yardımı yapıldı.
- * Doğuştan sağır-dilsiz olan bir çocuğun İtalya'da yapılan ameliyat masrafı bir hayırsever tarafından karşılandı.

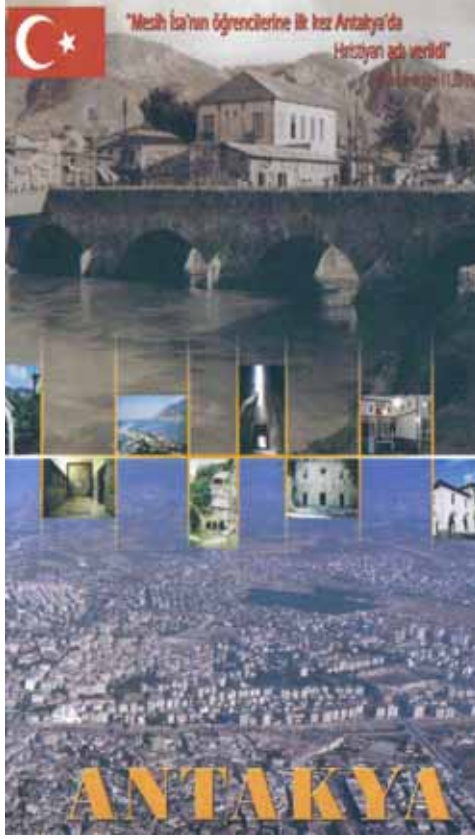
Farklı Faaliyetler

- * Mülteci bir bayanın Türk vatandaşlığına geçebilmesi için para yardımı yapıldı.
- * Bir ailenin patlayan su borularını tamir ettirdik.
- * Bir bayanın hapiste olan eşini görmeye gidebilmesi için bilet almasına yardım ettik.
- * 12 çocuklu bir ailenin fırına birikmiş bir yıllık ekme borcunu ödedik.
- * Siroz hastası bir bayan için bakıcı tutuldu.
- * 80 yaşında bakıma muhtaç bir bayan için haftada 3 gün evine giden kendisinin ve evinin temizliğiyle ilgilenen bir bayan tutuldu.
- * Dul bir bayanın televizyon ve çamaşır makinesinin tamiri için yardım yapıldı.
- * İskenderun Kaymakamlığı ile birlikte sulama sorunu yaşayan köylere su götürme projesine katkıda bulunduk.
- * Mersin'de Ortopedik Engelliler okulu için yardım yapıldı.
- * Antakya'da Zirem Zihinsel Özürlüler okuluna 2 bilgisayar hediye edildi.

Bu yeni dönemde hepinizin yardımını bekliyoruz.

*Sevgilerle,
Meral – Nida – Sr. Maria*





Hatay'ın merkezi Antakya, Asi nehri vadisinde, Habib Neccar dağı eteğinde, Akdeniz'den 25 km. uzaklıkta ve denizden 80 metre yüksekliktedir. Zenginliği, kültürü, yapıları ve muhteşem sanat eserleri dolayısıyla eskiden Antakya'ya "Doğu'nun Kraliçesi" denilmekte idi.

Antakya'nın coğrafi durumu onu bir ticaret şehri haline getirmiştir. Kervanların geçmesiyle ve Samandağ'daki limanın, Asi nehri aracılığıyla şehre bağlanmasından dolayı yoğun bir trafiğe sahipti.

Hıristiyanlığın ilk yüzyılında Antakya'nın özel bir yeri vardı, çünkü burada İncil'in yazılmasından başka, üzerinde derince düşünülmüş ve tarihte ilk defa diğer medeniyetler anlayışla okunup yorumu yapılmıştır.

"Elçilerin İşleri" kitabının yazdığına göre Aziz İstefan'ın şehit edilmesinden sonra, "Kıbrıslı ve Kireneli bazı kişiler Antakya'ya gelip Yunanlılar'a da Rab İsa'nın Sevindirici haberini bildirdiler. Rab'in eli onları destekliyordu, çok sayıda insan iman ederek Rabbe döndü" (Elçilerin işleri 11,20-21).

Hıristiyanlığa geçiş, şehirde bulunan ve Yerusaleml'deki toplumdan dışa doğru daha açık olan kalabalık Musevi cemaatinin bulunmasından dolayı kolaylaşmıştır. Böylece Antakya'daki kilisenin büyümesinden başka, değişik özelliğe sahip olmasından dolayı, kilise imanlıları burada, tarihe geçecek yeni bir kelimeyle çağırılmaya başladılar: "Mesih İsa'nın öğrencilerine ilk kez Antakya'da Hıristiyan adı verildi" (Elçilerin işleri 11,22-26).

Antakya'da yer alan bir çok olay, bu şehrin önemini arttırmıştır: Aziz Pavlus İncil'i putperestlere ilan etmek için giriştiği ilk üç

yolculuğuna Antakya'dan hareket etti; Aziz Pavlus Roma'ya yerleşmeden önce birkaç yıl Antakya'da kaldı; Aziz İgnatius'tan başlamak üzere İncil için canlarını veren birçok şehidin Antakyalı oluşu, putperestlikten dönüp yeni Hıristiyan olanların, ilk Havarisel Konsil'in Antakya'da bağlar kurmaya çalışan Episkopos Teofilo'nun burada bulunması, "Altın Ağız" lakabıyla tanınan Aziz Yuhanna Krizostomos'un Antakyalı oluşu, ünlü Antakya "Kutsal Kitap okulu'nun burada bulunması, antik çağ kalıntılarında başka, dünyaca ünlü Roma Mozaikleri ile şehrin 20 km dışında inşa edilmiş olan Aziz Genç Simon Manastırının kalıntılarının da bulunması gibi.



Kudüs'ten sonra Antakya, Hıristiyanlığın en önemli merkezi haline gelmiştir. Antakya Patrikliğine bağlı 12 dinsel bölge 167 episkoposluk merkezi vardır. Arap işgali bu şehrin politik ve dinsel öneminin azalmasına neden olmuştur. Haçlılarla yeniden önem kazanmaya başlamışsa da şehir 1268'de Memluklu'ların eline geçer ve önemini tamamen yitirir.

Günümüzde Antakya'da üç Katolik Patrikliği (Süryani, Maronit, Melkit), iki de doğu Patrikliği bulunmaktadır (Rum Ortodoks ve Süryani Ortodoks) .



AZİZ PETRUS KİLİSESİ

Antakya'da Hıristiyanlık döneminden kalan tek kalıntı, şehirden bir kilometre uzaklıkta, Suriye'ye giden karayolunun üzerinde bulunan Aziz Petrus mağarasıdır. 9,5 metre genişliğinde, 13 metre uzunluğunda ve 7 metre yüksekliğinde doğal bir mağaradır. Haçlılar tarafından genişletilen kilise iki kemer tarafından ön cepheye bağlanmıştır. Geleneksel inanca göre orada ilk Hıristiyan



topluluğuyla beraber Pavlus, Barnaba, Markos, Luka, Petrus ve şehrin ilk Piskoposları toplanırlardı. Eskiden Hıristiyanların gömüldüğü alandan biraz ileride, geçen yüzyılda inşa edilen Bizans stilindeki ön cephe yükselmektedir.

Ön cepheden, üç kapı aracılığıyla mozaikle döşenmiş mağaraya girilmektedir, çok eskilerden döşenmiş olan bu mozaiklerin bir kısmı hâlâ gözükmemektedir.

Arka duvarın yanında beyaz taşlardan yapılmış bir sunak ve bu sunağın üzerinde bir oyuk bulunmaktadır.

Bu oyuğa, 1932 yılında, beyaz mermerden yapılmış Aziz Petrus'un bir heykeli konulmuştur.

Aynı kayalık duvarın üzerinde eskiden kalan ve bir zamanlar sunağın üzerindeki bütün duvarı kaplayan fresklerden bazı izler görülmektedir. 1990 yılında sunağın arkasına taştan yapılmış bir kürsü yerleştirilmiştir.

Sol tarafta, alt kısımda Hıristiyanların ani bir saldırı sırasında kaçıp dağlara sığınmasını sağlayan bir tünel gözükmemektedir. Sağ tarafta ise birkaç yıl öncesine kadar kayalardan sızan bir kaynak suyu vardı. Günümüze, vaftiz için kullanılan küçük bir su yalağı kalmıştır. Günümüzde, Katolik kilisesi temsilcileri olan ve 1846'dan beri Antakya'da bulunan Kapusenler ve diğer Rahiplerin her Pazar ve bayram günlerinde Kutsal Ayin'i kutlama yetkileri vardır; tüm Hıristiyanlar ve Hacılar gerekli bir izinden sonra dua ve ibadette serbesttirler.



SON HABER

Kuruluş: 25.07.1996

23.06.2005

Yıl: 9

Sayı: 265

Kiliselerin Üniversitelerde Sempozyum düzenlemesi ne anlama geliyor?

İlim yuvaların da böyle sempozyum olur mu?



Gazetemiz Son Haber'in elde ettiği bilgilere göre, Anadolu Katolik Kilisesi, Antoniom Üniversitesi, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesiyle birlikte bu yılda birlikte Aziz Pavlus'un ayrıca insanlık tarihi ve ilk Hristiyanlar için önemli olan bu Türkiye Topraklarının onuruna bir sempozyum düzenlemesi gizli hayallerin ön habercisi olarak yorumlanmasına yol açıyor.

Misyoner faaliyetlerin destekçisi konumundaki Katolik Kilisesinin davetiye şeklindeki yazısında ilk Hristiyanlar için önemli olan bu Türkiye topraklarının onuruna, ifadesinin Haçlı zihniyetini ortaya koyduğu açıkça belirtiliyor.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin sınırları içerisinde 26 Haziran'da Tarsus'ta 27 Haziran'da 2005 tarihinde ise Antakya'da Mustafa Kemal Üniversitesinde düzenlenecek bu sempozyuma tepkiler sürüyor.

Ortaçağ karanlığının son kalıntıları olan bu beyinlerin Anadolu topraklarındaki amaçları su yüzüne çıkarken bilim yuvası böyle üniversitelerin kiliseleri muhatap alması ve beraber sempozyum düzenlemesine ise bir anlam verilemiyor. AKP hükümetini kiliselere verdiği bu tür tavizler karşısında daha duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Sayın SON HABER Gazete Müdürü,

26-28 Haziran günleri Havari Pavlus Tarsus ve Antakya arasında: "Arkeoloji, Tarih ve Din" adlı sempozyum hakkında yazmış olduğunuz başlığı gördüm.

Sizlere en azından ileri tarihlerde bazı başlıklar yazmak isterseniz gerçek olayları yazmanızı yardımcı olacak bilgiler vermek isterim:

1. Sempozyum iki üniversite merkezi arasında yapılmış olan akademik bir faaliyettir ve bunda Türk, İtalyan ve Vatikan profesörlerinin birlikte çalışmalar yapmalarından **başka bir amaç yoktur.**
2. Anadolu Katolik Kilisesi bunu sağlamaya çalıştı; ama bu iki üniversite **Kilisenin üniversitesi değildir!**
3. Bu sempozyum geçen yıllarda yapılmış **19 sempozyumdur!** Bunlara da Türk üniversitelerin profesörleri davet edildiler ve bu sempozyum ikinci defa MKÜ'de yapılıyor. **Bunların yanlış olduğunu söyleyen kişiler sağını solundan ayırt edemeyen kişilerdir.**
4. Ayrıca bu akademik faaliyetler Türkiye İçişleri Bakanlığından **her zaman onay almıştı.**

Gazetinizde gerçek ve aslı olmayan şeylerinde bulunması gerçekten beni üzdü. Ayrıca sizin böyle düşünceleriniz diyalogdan değil, kötü niyet ve saygısızlıktan ileri gelmektedir. + Prof. Dr. Mons. Luigi PADOVESE

Haberler

*** 26 – 28 Haziran 9'uncu Tarsus ve Antakya sempozyumu**



**26 haziran
Tarsus
Sempozyumun'un
Açılışı**

**27 haziran
Antakya – MKÜ
Antakya Vali
yardımcısı ve
Episkoposlar**



**29 haziran
Antakya
Aziz Petrus Kilisesi
Sempozyumun'un
Kapanışı**

*** Yaz Faaliyetlerimiz:**

Bu yaz Soğukoluk'ta evrensel bir tecrübe yaşadık. Bizimkilerden hariç, yurt dışından gelen değişik gruplarımıza da misafirperverliğimizi gösterdik. Aile ve Katekümenlerin toplantısı hariç, İtalyan, Lübnanlı rahipler, Suriyeli İzciler, Ortadoğu rahiplerin oluşturduğu 4 ayrı grubu ağırladık.

İşte size birkaç fotoğraf:



*** D. Piero, sen her zaman kalplerimizdesin. Teşekkürler!**

Sizlerden çoğu ara sıra d. Piero ile karşılaşmıştır. Yaklaşık 20 yıl boyunca her yıl bir grup İtalyan öğretmen ve gençle birlikte yazın bir ay süreyle ülkemize geliyordu. Türkiye'yi, Türkleri ve kilisemizi çok seviyordu.

Bu yılda yine buraya geldi. Burada iken beyinde tümör olduğunun farkına vardı, acilen İtalya'ya döndü ama ne yazık ki yapılacak bir şey kalmamıştı ve bir ay geçmeden, tüm hayatı boyunca, sevdiği ve ilan ettiği "aşkına" yani Allah Baba'ya geri döndü.



Sevgili d. Piero her şey için teşekkürler. Allah Baba'nın huzurunda iken bizim için dua et!

*** İtalyan parlamenterler**



7- 8 Eylül'de 40 İtalyan milletvekili aileleriyle birlikte Kapadokya'ya geldi. Episkoposumuz onlara rehberlik yaparak dini ve tarihi bakımdan önemli açıklamalar yaptı.

*** Teşekkürler Abdo!**

Abdo'yu herkes tanır, herkes sever.

Yıllar sonra İskenderun'u bırakıp memleketine, Mersin'e, döndü. İskenderun cemaati ona minnettardır ve onu özleyecek. Mersin cemaati evladının geri dönmesinden çok memnun. İyi çalışmalar Abdo!



PROGRAM

Ekim ayı

9 Ekim:

**P.Yunus'un ilk Ayini
(saat 11.00'de Mersin)**

22-23 Ekim:

Aile Toplantısı

Kasım ayı

12 -13 Kasım

Gençler için Dua günü

26-27 Kasım

Aile Toplantısı

